

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 november 2020 met nummer RvVb-UDN-2021-0234
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0350-UDN

Verzoekende partij	de heer Walter HELSSEN vertegenwoordigd door advocaat Peter FLAMEY met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijkklaan
Verwerende partij	de provincie ANTWERPEN vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkomen de partij	de vzw KRINGWINKEL ANTWERPEN vertegenwoordigd door advocaten Stijn VERBIST en Jadzia TALBOOM met woonplaatskeuze op het kantoor te 2560 Kessel, Torennenstraat 16

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert per mail op 30 oktober 2020, alsook per aangetekende brief van dezelfde datum, de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 7 november 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wijnegem van 13 juni 2019 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomen de partij een omgevingsvergunning verleend voor het wijzigen van de hoofdfunctie van een bestaand gebouw (van bedrijf naar detailhandel) met de nodige aanpassingswerken, de integratie van parkeerplaatsen en fietsenstallingen, en de uitvoering van kleinhandelsactiviteiten, op de percelen gelegen te 2110 Wijnegem, Merksemsebaan 130-134 en Zandstraat 15, met als kadastrale omschrijving afdeling 11050, sectie A, nummers 375F2 en 383L4.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een aangetekende brief van 13 december 2019 heeft de verzoekende partij een beroep tot vernietiging van de bestreden beslissing ingediend.

Met een aangetekende brief van 10 juli 2020 heeft de verzoekende partij met een afzonderlijk verzoekschrift de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing gevorderd.

2.

De tussenkomenende partij verzoekt per mail van 4 november 2020, alsook per aangetekende brief van dezelfde datum, om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient geen nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. Het administratief dossier werd reeds ingediend. De argumentatie van de tussenkomenende partij betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is in het verzoekschrift tot tussenkomst vervat.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 5 november 2020.

Advocaat Glenn DECLERCQ *loco* advocaat Peter FLAMEY voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Deniz BAHTIJAREVIC *loco* advocaten Stijn VERBIST en Jadzia TALBOOM voert het woord voor de tussenkomenende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Op de zitting legt de verzoekende partij een aantal foto's neer, genomen op de openingsdag (31 oktober 2020) van de Kringwinkel. De tussenkomenende partij heeft hiertegen geen bezwaar.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De tussenkomenende partij dient op 2 april 2019 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wijnegem een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor *“het wijzigen van de hoofdfunctie van een bestaand gebouw en de uitvoering van kleinhandelsactiviteiten”* op het perceel gelegen aan de Merksemsebaan 130-134 en de Zandstraat 15 te Wijnegem.

Het bestaand gebouw betreft een voormalige volkswagengarage waarvoor een functiewijziging gevraagd wordt naar detailhandel in functie van een kringloopwinkel en waarbij tegelijkertijd een omgevingsvergunning wordt gevraagd voor deze kleinhandelsactiviteit. Aan het gebouw zelf worden geen bouwkundige ingrepen uitgevoerd. De bestaande parking bij het gebouw wordt heraangelegd en bijkomende parkeerplaatsen worden voorzien. Ter hoogte van het pand Zandstraat 15 wordt het achterste deel van de tuinzone bij de site gevoegd, alwaar drie parkeerplaatsen voorzien worden en een keerzone. Aan de straatzijde van het perceel wordt ook een fietsenstalling voorzien

2.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979, in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen', goedgekeurd op 19 juni 2009. Dit plan bevat geen voorschriften die van toepassing zijn op het perceel.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 26 april 2019 tot en met 25 mei 2019, dient de verzoekende partij één van de in totaal twee bezwaarschriften in.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 13 juni 2019 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 23 juli 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het administratief beroep wordt door de provinciale omgevingsambtenaar op 13 augustus 2019 volledig en ontvankelijk verklaard.

Na de hoorzitting van 5 november verklaart de verwerende partij het beroep op 7 november 2019 ongegrond en verleent de omgevingsvergunning. De verwerende partij sluit zich aan bij het gelijklopend verslag van haar provinciale omgevingsambtenaar van 31 oktober 2019 en maakt de inhoud ervan tot haar eigen motivering. Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien alle voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De tussenkomende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering.

Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden als de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verzoekende partij die bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft moet het uiterst dringende karakter van de zaak aantonen. Ze moet daarnaast ook een middel aanvoeren dat op basis van een eerste voorlopig onderzoek de vernietiging van de beslissing kan verantwoorden en dus ernstig is. Pas wanneer die twee voorwaarden vervuld zijn, kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. (artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet).

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

1.1

Onder de titel 'uiterst dringende noodzakelijkheid' voert de verzoekende partij aan dat ze als eigenaar van nabijgelegen woningen die ze verhuurt, nadelige gevolgen zal ondervinden van de exploitatie van de Kringloopwinkel, in de vorm van een waardevermindering van haar onroerende goederen en van huurschade ingevolge het niet langer verzekerd zijn van het ongestoord huurgenot van haar huurders, door de mobiliteitshinder, de parkeerdruk, de lawaaihinder, de visuele hinder, het overschrijden van de ruimtelijke draagkracht en de aantasting van het woongenot, die het gevraagde volgens haar zal veroorzaken. Ze verwijst daarvoor naar haar uiteenzetting onder de titel 'Belang'.

Ze zet aansluitend uiteen waarom ze meent dat het gevraagde een beduidende impact heeft op de leef- en woonomgeving van haar nabijgelegen panden, gelet op het verkeersgenererend effect van de exploitatie, de ligging van de exploitatie in een nagenoeg volledige residentiële omgeving, de mobiliteits- en parkeerdruk in de onmiddellijke omgeving (Merksemsebaan) en de beperkte eigen opvang van de parkeerbehoefte gecombineerd met een chaotische verkeersafwikkeling op het perceel. Bij de toelichting over deze hinderaspecten verwijst ze ter ondersteuning van haar standpunt naar haar zesde en zevende middel in verband met de mobiliteits- en parkeerproblematiek.

Verder voert ze aan dat er geen twijfel kan bestaan dat de aangevoerde hinder, die het gevolg is van de exploitatie van de winkel, een aanvang zal nemen bij de opening van de winkel. Ze meent dat de vernietigingsprocedure, noch de gewone schorsingsprocedure kunnen worden afgewacht aangezien de aanvrager ervoor gekozen heeft om deze niet langer af te wachten, waarvoor ze verwijst naar diens uitspraken in bepaalde krantenartikelen. De aard van de aanvraag (grote detailhandel binnen bestaand bouwvolume), de huidige gesteldheid van het terrein, waarbij men de winkel aan het klaarstomen is voor de opening in september, thans eind oktober, en de daaruit volgende ingesteldheid van de aanvrager om tegen november te openen, maken volgens haar dat de bestreden beslissing in een korte tijdspanne kan worden gerealiseerd, zodat de ingeroepen nadelen, die gekoppeld zijn aan de exploitatie van de kringloopwinkel, zich snel en continu zullen manifesteren éénmaal de winkel geopend wordt begin november.

1.2

Onder de hoofding 'feiten en retroakten' zet de verzoekende partij uiteen dat ze door een krantenartikel uit de Gazet van Antwerpen van 8 oktober 2020 vernam dat de winkel in gebruik zou genomen worden "*eind oktober*". Ze stelt verder dat dit krantenartikel haar slechts door de post werd bezorgd op 16 oktober 2020 en dat ze toen onmiddellijk de raadsman van de tussenkomende partij officieel gevraagd heeft standpunt in te nemen "*met name de vraag of zij de vordering tot schorsing bij Uw Raad al dan niet zal afwachten. Bovendien werden er in ontkennend geval meegedeeld dat er thans bijkomende maatregelen door verzoekende partij zullen worden genomen indien verzoekster tot tussenkomst effectief zou kiezen voor een politiek van voldongen feiten*". Verder in haar uiteenzetting stelt ze dat dit schrijven onbeantwoord bleef. Vervolgens vermeldt de verzoekende partij dat ze op 29 oktober 2020 vanwege de griffie van de Raad de kennisgeving ontving dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal behandeld worden op de zitting van 1 december 2020. Dit noodzaakte haar om onmiddellijk over te gaan tot het indienen van een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bij wijze van een voorlopige maatregel tot uitspraak zal zijn gedaan over de vordering tot schorsing.

2.

De tussenkomenende partij meent dat de verzoekende partij niet aantoonde dat haar vordering uiterst dringend is. In de eerste plaats wenst ze erop te wijzen dat het verzoekschrift maar liefst 71 pagina's omvat, waarin 7 middelen worden uiteengezet, waarmee de verzoekende partij volgens haar zelf het uiterst dringend karakter aan haar vordering ontnemt. Dat vereist immers een kernachtig, duidelijk en concreet verzoekschrift, waarvan hier absoluut geen sprake is.

Verder wijst ze op de noodzaak om een onderscheid te maken tussen de vergunde stedenbouwkundige handelingen enerzijds, en de kleinhandelsactiviteiten anderzijds.

Wat de stedenbouwkundige handelingen betreft, stelt de tussenkomenende partij dat de verzoekende partij hier in haar verzoekschrift niet uitgebreid op ingaat, maar wel meent dat ook voor dit aspect een verbod moet worden opgelegd om verder uitvoering te geven aan de bestreden beslissing. Ze wijst erop dat deze handelingen echter reeds geheel voltooid zijn en verwijst daarbij naar een proces-verbaal van vaststelling van 19 oktober 2020 door een gerechtsdeurwaarder, alsook naar het gegeven dat de winkel reeds op 30 oktober 2020 officieel is geopend. Ze staft deze opening met foto's. De vordering is, wat betreft de stedenbouwkundige handeling, volgens de tussenkomenende partij, dus doelloos aangezien deze geen enkel nuttig effect kan opleveren voor de verzoekende partij.

Met betrekking tot de kleinhandelsactiviteiten wijst ze er in de eerste plaats op dat de winkel door de maatregelen ter bestrijding van het coronavirus reeds sinds 2 november gesloten is en er op dit moment dus geen exploitatie is. Aangezien de gewone schorsingsprocedure zal worden behandeld op 1 december 2020, meent ze dat de verzoekende partij ongetwijfeld had kunnen wachten tot deze zitting. Door de tijdelijke staking van de exploitatie omwille van de nieuwe coronamaatregelen is een onmiddellijke beslissing van de Raad in deze zaak volgens haar dus niet vereist.

Verder stelt ze dat de persoonlijke schade ingevolge de exploitatie waarop de verzoekende partij zich beroept, te weten huurschade, nergens wordt aangetoond. Die huurschade heeft in voorliggend geval volgens haar immers enkel betrekking op een vermeende financiële impact, waarvan de verzoekende partij niet aangeeft dat deze dermate groot is dat de duur van de schorsingsprocedure niet kan worden overbrugd. Zelfs als de winkel dus wel gewoon geopend zou zijn, dan nog slaagt de verzoekende partij er volgens haar niet in om aan te tonen in welke mate ze onmiddellijk een beslissing nodig heeft en de gewone schorsingsvordering niet kan afwachten.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die vindt dat haar zaak uiterst dringend is, moet in het verzoekschrift op onderbouwde wijze uiteenzetten waarom dat het geval is (artikel 40, §3 DBRC-decreet). Op haar rust dus de bewijslast om voldoende precies en aannemelijk aan te tonen dat ze nadelige gevolgen kan ondervinden door de bestreden beslissing en dat zelfs de afhandeling van een schorsingsprocedure te laat zal komen om die gevolgen te voorkomen. Van de verzoekende partij wordt bovendien verwacht dat ze met de gepaste spoed en diligentie optreedt en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand werkt of nadelig beïnvloedt.

2.

Met de bestreden beslissing verleent de verwerende partij aan de tussenkomenende partij een omgevingsvergunning voor het omvormen van een voormalige garage naar een winkelruimte (Kringloopwinkel) en het uitvoeren van de daarin voorziene kleinhandelsactiviteiten. Het stedenbouwkundig luik omvat onder meer het uitvoeren van aanpassingswerken aan en in het bestaande gebouw, alsook de aanleg en herindeling van parkeerplaatsen en fietsenstallingen.

De verzoekende partij is eigenaar van de naastgelegen woningen aan de Merksemsebaan, nummers 120, 122 en 124, die ze verhuurt aan derden. De woning met nummer 120 en de tuinzone van het perceel waarop de woning met nummer 124 zich bevindt, palen rechtstreeks aan de parking van het gevraagde.

De verzoekende partij voert aan dat ze enerzijds als eigenaar een waardevermindering van haar onroerende goederen wenst te voorkomen, en anderzijds dat ze als verhuurder van de vermelde woningen de plicht heeft om het huurgenot van haar huurders te vrijwaren. In dat opzicht wijst ze op de huurschade die ze vreest te leiden ingevolge de mobiliteitshinder, de parkeerdruk, de lawaaihinder, de visuele hinder, het overschrijden van de ruimtelijke draagkracht en de aantasting van het woongenot, die het gevraagde volgens haar zal veroorzaken.

3.

De procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid is een uitzonderingsprocedure die het normale procedureverloop en de normale werking van de Raad verstoort. Dergelijke procedure beperkt ook, omwille van de strikte en korte termijnen, de onderzoeksmogelijkheden voor de Raad en de rechten van verdediging van de verwerende partij en de belanghebbende. De aanwending van deze procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid moet daarom dan ook beperkt blijven tot de uitzonderlijke gevallen waarbij het om uiterst dringende redenen noodzakelijk is om reeds op voorlopige wijze uitspraak te doen over de vordering van een verzoekende partij.

Gelet op dit uitzonderlijk karakter zal de verzoekende partij dan ook aannemelijk moeten maken dat de uitspraak over de gewone schorsingsprocedure die ze reeds heeft ingesteld niet het door haar gewenste resultaat zal kunnen opleveren en met andere woorden onherroepelijk te laat zal komen om de ingeroepen nadelen weg te nemen.

In dat verband voert de verzoekende partij aan dat de uitspraken van de tussenkomenende partij in de media aantonen dat de opening van de winkel voorzien is op 31 oktober 2020 en dat het resultaat van de behandeling van de schorsingsprocedure, die ingepland staat om behandeld te worden op de zitting van 1 december 2020, niet kan worden afgewacht. Ze meent dat de hinder die voor haar voortvloeit uit de exploitatie van de kringloopwinkel, éénmaal die geopend is, een continu karakter zal hebben.

Ze verzoekt de Raad dan ook *“om bij wijze van voorlopige maatregel aan verzoekster tot tussenkomst (aanvrager) verbod op te leggen om op enigerlei wijze uitvoering te geven aan de bestreden beslissing van 30 december 2019 – wat ook de (verdere) exploitatie en het starten/verderzetten van aanpassingswerken aan het hoofdgebouw, de parking, die fietsenstallingen en het openstellen van de handelszaak voor het publiek behelst – en dit onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 euro per dag dat in strijd met dit verbod zou worden geëxploiteerd”* en dit *“tot de betekening van het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over de bij verzoekschrift dd. 10 juli 2020 ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing”*.

4.

4.1

Diligent optreden is vervat in de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid. Die dwingende vereiste moet zijn vervuld opdat de Raad een vergunningsbeslissing kan schorsen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Diligent handelen houdt niet enkel in dat een verzoekende partij met een gepaste voortvarendheid en spoed de Raad moet vatten. De eis van diligentie houdt ook in dat een verzoekende partij door haar eigen houding of nalatigheid de uiterst dringende noodzakelijkheid niet in de hand mag werken. Van een verzoekende partij mag in redelijkheid verwacht worden dat ze al het mogelijke onderneemt om de door haar gevreesde nadelige gevolgen van een aangevraagd project te milderen of te voorkomen.

De Raad oordeelt dat de verzoekende partij niet met de gepaste diligentie is opgetreden.

Van een verzoekende partij die reeds een vordering tot schorsing heeft ingediend bij de Raad, mag worden verwacht dat ze met de nodige nauwlettendheid toekijkt op de mogelijke uitvoering van de bestreden beslissing opdat ze, indien nodig, tijdig kan reageren en zodoende voorkomen dat haar vordering daardoor zijn nut (deels) zou verliezen.

Reeds bij het indienen van haar vordering tot schorsing op 10 juli 2020 heeft de verzoekende partij aangegeven dat de opening van de winkel halfweg september gepland stond. Uit het krantenartikel van 25 juni 2020 dat ze daarover heeft bijgevoegd (huidig stuk 14) blijkt overigens dat de verbouwwerken op dat moment reeds een aanvang hebben genomen. Vervolgens blijkt uit een krantenartikel van 8 oktober 2020 (stuk 15) dat de officiële opening van de winkel zal plaatsvinden op 31 oktober 2020.

Op basis van die gegevens kan in redelijkheid worden aangenomen dat de stedenbouwkundige (verbouwwer)ken bijna volledig afgerond moeten zijn geweest op het moment dat de verzoekende partij onderhavige vordering op 30 oktober 2020 heeft ingesteld. De tussenkomen de partij brengt thans overigens de nodige bewijzen bij, met name een proces-verbaal van vaststelling door een gerechtsdeurwaarder en bijhorend fotomateriaal, die deze stelling ontegensprekelijk ondersteunen. Meer nog, uit dit proces-verbaal van vaststelling van 19 oktober 2020 blijkt dat de stedenbouwkundige handelingen zo goed als volledig zijn uitgevoerd.

4.2

Het is nochtans niet omdat de hinder die ze vreest voornamelijk, zo niet uitsluitend, voortvloeit uit de exploitatie van de winkel, dat de verzoekende partij zou moeten wachten totdat de verbouwwerken die daartoe nodig blijken afgerond zijn alvorens ze haar vordering bij de Raad zou kunnen indienen. Integendeel moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij in voorliggend geval alleszins geen drie weken kon laten verstrijken sinds het moment (8 oktober 2020) dat ze op de hoogte was, of minstens had moeten zijn, van de vaststaande openingsdatum van de winkel, zonder dat dit afbreuk zou doen aan de vereiste diligentie die een verzoekende partij in het kader van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid aan de dag moet leggen.

In zoverre de verzoekende partij in dat verband voorhoudt dat het krantenartikel van 8 oktober 2020 de raadsman van de verzoekende partij pas op 16 oktober per post heeft bereikt, kan de Raad enkel vaststellen dat dit weinig ernstig is om de vereiste diligentie aan te tonen. In het digitale tijdperk anno 2020 staan er de verzoekende partij *ad personam* voldoende middelen ter beschikking die haar toelaten om haar raadsman met de gepaste spoed op de hoogte te stellen van dergelijke relevante feiten (telefoon, mail). Enige vertraging ten gevolge van haar keuze om zich tot de post te wenden is dan ook enkel aan zichzelf te verwijten. Op grond van zijn inquisitoriale bevoegdheid onderzoekt de Raad ook de site van de Gazet van Antwerpen en vindt daar reeds op 7 oktober 2020 dezelfde berichtgeving over de nakende opening van de kringloopwinkel op 31 oktober 2020.

Verder moet er in dat verband ook worden gewezen op het feit dat het verzoekschrift op enkele zinnen in verband met de uiterst dringende noodzakelijkheid na, bijna identiek is aan het verzoekschrift waarmee de gewone vordering tot schorsing is ingesteld. De noodzaak aan het opstellen van een verzoekschrift kan in dit verband dan ook op geen enkele wijze verantwoord worden waarom de verzoekende partij dan toch nog zo lang heeft gewacht om haar vordering in te stellen.

Ook het gegeven dat de verzoekende partij de tussenkomende partij op 16 oktober 2020 nog heeft aangeschreven met de vraag om haar intenties te bevestigen, kan hier niet dienstig worden ingeroepen om het tijdsverloop tot aan het indienen van het verzoekschrift te verantwoorden. De verzoekende partij had immers reeds meer dan voldoende zekerheid over die intenties, gelet op de in de krant gepubliceerde uitspraken van de tussenkomende partij en de daarin aangegeven openingsdatum.

4.3

Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid dermate zelf in de hand heeft gewerkt dat de Raad haar vordering in redelijkheid niet kan toewijzen.

5.

Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat de tussenkomende partij niet geheel ten onrechte opmerkt dat het doel dat de verzoekende partij met voorliggende vordering beoogt ondertussen hoe dan ook lijkt te worden bereikt. Met de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid blijkt de verzoekende partij met name te willen voorkomen dat haar gewone vordering tot schorsing in zeker zin ondoelmatig wordt door het gegeven dat ze op het moment van de uitspraak daarover reeds geruime tijd geconfronteerd zou worden met de nadelige gevolgen die voor haar uit de exploitatie van de winkel voortvloeien.

In zoverre de verzoekende partij stelt *“dat er geen twijfel kan bestaan dat de aangevoerde hinder – die het gevolg is van de exploitatie van de winkel – aanvang zal nemen bij opening van de winkel”*, moet immers worden vastgesteld dat ze de continue hinder die ze vreest ten gevolge van de exploitatie van de winkel, in de huidige context van de coronamaatregelen de uiterste dringendheid van haar vordering niet kan aantonen.

Als handelszaak in zogenaamde niet-essentiële producten zal de betrokken Kringwinkel immers tot nader order, en voorlopig alleszins tot 13 december 2020, gesloten moeten blijven ingevolge de maatregelen die de federale regering, met het ministerieel besluit van 1 november 2020 houdende wijziging van het ministerieel besluit van 28 oktober 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, heeft genomen in het kader van de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus.

Van de gevreesde continue exploitatiehinder is er voorlopig geen sprake, zodat het doel dat de verzoekende partij met de voorliggende vordering beoogde hoe dan ook is bereikt en er bijgevolg ook om die reden thans geen noodzaak is om de vordering bij uiterste dringendheid te behandelen.

Dat er geen zekerheid is dat de coronamaatregelen niet zullen worden versoepeld, noch zullen worden verlengd, kan gelet op het gestelde onder randnummer 4, hieraan geen afbreuk doen.

6.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten van het beroep wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.
3. De kosten van de tussenkomst in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 100 euro, worden ten laste van de tussenkomende partij gelegd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in zitting van 10 november 2020 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Elien GELDERS

Hilde LIEVENS